

Bilag 3.

Det er ganske naturligt, at de seneste års nedrustningsdrøftelser har koncentreret sig om masseødelæggelsesvåben, men jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at advare imod den trusel, som de konventionelle våben udgør.

For langt de fleste medlemslande ligger den største fare i oplagringen af konventionelle våben, samtidig med at de enorme økonomiske ressourcer, der kræves til dette formål, hindrer vigtige skridt på det sociale og kulturelle område. Jeg har med interesse bemærket, at andre delegationer også har rejst dette spørgsmål under generaldebatten.

I sin årsberetning anfører generalsekretær U Thant, at rustningsudgifterne i det sidste årti er steget fra 120 til 200 milliarder dollars. Jeg slutter mig fuldt ud til hans syn på denne udvikling som forfærdende og nedslående.

Det var med stor beklagelse, at den danske delegation sidste år måtte erkende, at der her i forsamlingen var udbredt modstand mod det resolutionsforslag, hvori vi anmodede generalsekretæren om at indhente medlemslandenes syn på tanken om registrering af eksport og import af våben.

Den danske regering vil ikke på indeværende tidspunkt forfølge tanken bag dette resolutionsforslag, men jeg vil gerne understrege, at vi under ingen omstændigheder kan tillade os at glemme de konventionelle våben.

Til udviklingslandene vil jeg gerne sige, selv om det burde være overflødigt, at en begrænsning af de konventionelle våben naturligvis ikke tager sigte på at fratage dem rettigheder under FN-pagten, herunder retten til selvforsvar. Store konventionelle styrker er en lige så stor belastning for industrilandene, og jeg vil gerne i denne forbindelse specielt henlede opmærksomheden på den store koncentration af militære styrker, som vi er vidne til i Europa. De implicerede stater kunne foregå andre med et godt eksempel ved at forpligte sig til snarest at opnå en balanceret militær udtydning i Europa.

Må jeg i denne forbindelse henlede opmærksomheden på en bog, som for nylig er udsendt af Fredsforskningsinstituttet i

Stockholm (SIPRI) betitlet „The SIPRI Yearbook of World Armament and Disarmament 1968/69“ (årbog om rustning og nedrustning). SIPRI har her taget et overordentlig nyttigt initiativ, og jeg håber, at et studium af denne bog, der indeholder et væld af statistiske oplysninger, vil overbevise os om nødvendigheden af at få mere omfattende kendskab til, hvad der sker på den militære udviklings område. Vi må have større kendskab til og flere oplysninger om alle sider af det internationale liv som baggrund for nedrustningsforhandlinger. Det er ikke tilstrækkeligt, at vi begrænser vore bestræbelser til at tale om udviklede tekniske spørgsmål.

Når man ser på de midler, der anvendes, og den indsats, der gøres, på forskningsområdet i almindelighed, forekommer det ejendommeligt, at der gøres så lidt i denne henseende. Og når man ved, at der på så godt som alle felter inden for naturvidenskaben stilles stadig større beløb til rådighed, er det forbausende, at der gøres så lidt for at studere det allerstørste problem: krig og fred, og for at klarlægge problemerne i forbindelse med konflikter. Jeg tænker ikke alene på de konkrete konflikter, som endnu ikke er løst, men også på mere almindelige spørgsmål såsom disse: Er der træk i menneskets natur, som gør det naturligt for os fra tid til anden at gå ud og slå hinanden ihjel? Er det uløseligt forbundet med menneskets natur at give anledning til aggression og ødelæggelse, eller vil det være muligt for os at lede vor trang til aggression og ødelæggelse ind på mere frugtbare områder?

Disse udfordrende spørgsmål, og andre spørgsmål, er uundgåelige, så længe vi er vidne til blodsudgydelse som følge af uløste konflikter. De er efter vor opfattelse mere presserende end nogensinde, fordi vi lever under en konstant trusel om hele menneskehedens tilintetgørelse. Det er selve vor fremtid, der står på spil. Vi må give vor tids unge generation en følelse af tillid til og tro på det internationale samfunds fremtid, og det kan vi kun, hvis vi befrir dem for deres dybe frygt og bekymring.

De forenede Nationer har en dominerende rolle at spille i vore bestræbelser for at efterkomme dette krav.